

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 139/2023
11.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Зорана Хацића, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., кога заступа Витомир Ђорђевић, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-7 У 11079/20 од 31.03.2023. године, у предмету регулисања војне обавезе, у нејавној седници већа одржаној дана 11.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева је предложио преиспитивање пресуде Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-7 У 11079/20 од 31.03.2023. године, којом је, ставом првим диспозитива, одбијена његова тужба поднета против решења Министарства одбране Републике Србије, Регионалног центра Министарства одбране Ваљво УП-2 број 5-2 од 19.06.2020. године, којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења ЦМО за ЛС Чачак број 118-201 од 21.01.2020. године. Ставом другим диспозитива побијане пресуде, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Првостепеним решењем од 21.01.2020. године, тужилац је, на основу члана 29. и члана 48. став 2. тачка 2) Закона о војној, радној и материјалној обавези преведен у резервни састав.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду (сада Врховном суду) захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења побијане пресуде вођен управни поступак у коме је подносилац овог захтева изјавио жалбу против решења првостепеног органа, о којој је одлучено оспореним решењем, чија

законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд (сада Врховни суд) одбацити решењем.

Са изнетих разлога, налазећи да је поднети захтев недозвољен Врховни суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 11.07.2023. године, Узп 139/2023

Записничар,
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић